

This is the **published version** of the bachelor thesis:

Bassach Pla, Anna; Liao Pan, Shu-Ching, dir. L'aprenentatge del xinès : propostes didàctiques dirigides a nens. 2019. (0 Estudis d'Àsia Oriental)

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/213022>

under the terms of the **IN**
COPYRIGHT license

FACULTAT DE TRADUCCIÓ I D'INTERPRETACIÓ

GRAU DE TRADUCCIÓ I INTERPRETACIÓ

TREBALL DE FI DE GRAU

Curs 2018-2019

L'aprenentatge del xinès
Propostes didàctiques dirigides a nens

Anna Bassach Pla

1389977

TUTOR/A

SHU-CHING LIAO

Barcelona, 3 de juny del 2019

**Universitat Autònoma
de Barcelona**

Dades del TFG

Títol:

L'aprenentatge del xinès: propostes didàctiques dirigides a nens

El aprendizaje de chino: propuestas didácticas dirigidas a niños

Learning Chinese: Didactic Proposals aimed at Children

Autor/a: Anna Bassach Pla

Tutor: Shu-Ching Liao

Centre: Facultat de Traducció i Interpretació (Universitat Autònoma de Barcelona)

Estudis: Grau en Traducció i Interpretació (Anglès)

Curs acadèmic: 2018-2019

Paraules clau

xinès; ensenyament; didàctica; nens; pedagogia; joc

chino; enseñanza; didáctica; niños; pedagogia; juego

Chinese; teaching; didactics; children; pedagogy; game

Resum del TFG

En aquest treball es presenten les principals teories de pedagogia infantil de les últimes dècades per tal de conèixer quines són les necessitats primordials en una classe de xinès com a llengua estrangera per nens. Es resumeixen les característiques principals de la llengua xinesa a tenir en compte en una classe de llengua estrangera i s'analitzen dues metodologies d'ensenyament del xinès. Finalment, es proposen un seguit d'unitats didàctiques adequades per a classes de xinès com a llengua estrangera per nens. Totes consten d'un mateix fil argumental: el conte de *L'eruguetta goluda* d'Eric Carle. Les classes estan organitzades a partir de rutines, és a dir, moltes de les activitats es repeteixen a cada sessió. Tot i això, cada activitat conté petites variacions depenent de la sessió, per tal d'incrementar la dificultat però també per oferir a l'alumne un gran ventall de situacions i contextos similars als que es trobarà a la vida real.

En este trabajo se presentan las principales teorías de pedagogía infantil de las últimas décadas para llegar a conocer cuáles son las necesidades primordiales en una clase de chino como lengua extranjera para niños. Se resumen las características principales de la lengua china que hay que tener en cuenta en la clase de lengua extranjera, y se analizan dos metodologías de enseñanza del chino. Finalmente, se proponen una serie de unidades didácticas para una clase de chino como lengua extranjera para niños. Todas las unidades contienen el mismo hilo argumental: el cuento de *La oruga muy hambrienta* de Eric Carle. Las clases están organizadas a partir de rutinas, es decir, muchas de las actividades se repiten sesión tras sesión. Aun así, cada actividad contiene pequeñas variaciones de una clase a

otra, para así incrementar la dificultad pero también para ofrecer al alumno un amplio abanico de situaciones y contextos similares a los que se enfrentará en la vida real.

This thesis presents the main theories of child pedagogy of the last decades in order to learn which are the main needs in a class of Chinese as a foreign language for kids. It also sums up the main characteristics of the Chinese language that must be kept in mind in a foreign language classroom aimed at kids. Two different teaching methodologies of Chinese are analyzed for the same aim. After that, there is a proposal for a series of lesson plans for a class of Chinese as a foreign language for kids. All of them have the same storyline: the children's storybook *The Very Hungry Caterpillar* by Eric Carle. The classes are organized with routines, which means that many of the activities are repeated in every lesson. However, every activity has small variations throughout the lessons in order to increase the difficulty but also to offer the students a wide range of situations and contexts similar to those they will face in real life.

Avis legal

© Anna Bassach Pla, Bellaterra, 2019. Tots els drets reservats.

Cap contingut d'aquest treball pot ser objecte de reproducció, comunicació pública, difusió i/o transformació, de forma parcial o total, sense el permís o l'autorització de la seva autora.

Aviso legal

© Anna Bassach Pla, Bellaterra, 2019. Todos los derechos reservados.

Ningún contenido de este trabajo puede ser objeto de reproducción, comunicación pública, difusión y/o transformación, de forma parcial o total, sin el permiso o la autorización de su autora.

Legal notice

© Anna Bassach Pla, Bellaterra, 2019. All rights reserved.

None of the content of this academic work may be reproduced, distributed, broadcasted and/or transformed, either in whole or in part, without the express permission or authorization of the author.

Continguts

1.	Introducció	- 5 -
2.	Aprenentatge de llengües estrangeres per nens	- 6 -
2.1.	Introducció a les teories del desenvolupament	- 6 -
2.2.	Diferències en l'ensenyament a infants i adults	- 8 -
2.3.	Ensenyament del xinès com a llengua estrangera	- 10 -
2.3.1.	El xinès: una llengua morfèmica i opaca	- 10 -
3.	Metodologies de l'ensenyament de la llengua xinesa	- 11 -
3.1.	Akademie für Chinesisch-Deutsche Kultur und Bildung Deutschland	- 11 -
3.2.	Let's play games in Chinese	- 15 -
3.2.1.	Call the Names First	- 17 -
3.2.2.	What Date Is It?	- 18 -
3.2.3.	Concentration	- 19 -
3.2.4.	Restoring Sentences	- 19 -
3.2.5.	Asking for Cards	- 20 -
3.2.6.	Television Game Shows	- 21 -
4.	Proposta educativa	- 22 -
4.1.	Unitats didàctiques	- 22 -
4.2.	Activitats	- 28 -
4.2.1.	你好歌 (Little Fox Chinese, 2016)	- 28 -
4.2.2.	你好吗?	- 29 -
4.2.3.	星期歌 (Free Music 自由音樂, 2012)	- 30 -
4.2.4.	月份歌 (Vivian Ge, 2014)	- 31 -
4.2.5.	再见歌 (C-Lingo 书语堂, 2019)	- 32 -
5.	Conclusions	- 33 -
6.	Bibliografia consultada	- 34 -

1. Introducció

L'aprenentatge de llengües estrangeres a l'escola, ja sigui a l'educació infantil, primària o secundària, és un tema que està constantment sobre la taula quan es parla d'educació i de reforma educativa. L'any 2015, a Catalunya, el Departament d'Ensenyament de la Generalitat va presentar el document de *Llengües estrangeres* dins les *Competències bàsiques en l'àmbit lingüístic*, on pauta cadascuna de les competències que ha d'adquirir l'alumne en la llengua estrangera al final de l'etapa d'educació primària. Un dels objectius de la introducció de les llengües estrangeres al currículum de les escoles és afavorir el desenvolupament de la "*competència plurilingüe i intercultural, entesa com la capacitat d'utilitzar les llengües amb finalitats comunicatives i de prendre part en interaccions interculturals*" (Generalitat de Catalunya, 2015, 7). La implementació de la Llei Orgànica 1990, de 3 d'octubre, d'Ordenació General del Sistema Educatiu Espanyol (LOGSE) va evidenciar la importància de l'anglès com a llengua global i la necessitat d'introduir-la a les aules. En els últims anys, la importància d'aquestes interaccions interculturals ha incrementat. L'ús de les noves tecnologies i les xarxes socials ha obert noves possibilitats de comunicació intercultural que van més enllà de l'anglès. Si bé és cert que l'anglès s'ha establert mundialment com la llengua vehicular per a parlants de llengües diferents per entendre's entre ells, altres llengües tenen un potencial econòmic i de negocis molt alt. El xinès n'és un exemple. Però també és considerada "*one of the most challenging languages to learn by non-native learners*" (Shen, 2005, 52). És per això que aquest treball es centra en l'ensenyament del xinès com a llengua estrangera a les aules de primària. Veurem com la gran capacitat i facilitat d'aprendre dels infants i, concretament, d'aprendre idiomes fa que aprendre xinès des de ben petits a les aules no sigui una idea desmesurada, sinó una oportunitat d'obrir noves portes a les noves generacions d'empresaris i polítics, entre molts d'altres, per tal que puguin comunicar-se eficientment amb parlants de llengua xinesa.

En aquest treball veurem quines diferències hi ha entre ensenyar una llengua alfabètica com l'anglès, propera al català i al castellà, o ensenyar una llengua morfèmica com el xinès o el japonès, que no tenen una correspondència fonètica en la seva escriptura. A més, analitzarem el currículum d'una classe en una acadèmica de xinès per nens d'entre quatre i sis anys i estudiarem un seguit de jocs que poden ser útils dins l'aula.

A partir d'aquesta base teòrica crearem una proposta didàctica per una classe de xinès com a llengua estrangera dirigida a nens d'entre sis i deu anys.

2. Aprenentatge de llengües estrangeres per nens

2.1. *Introducció a les teories del desenvolupament*

Jean Piaget, psicòleg, biòleg i filòsof, es va interessar en el desenvolupament cognitiu de nens des de la infantesa i fins l'edat adulta. En la seva teoria del desenvolupament cognitiu conclou que existeixen diverses etapes de desenvolupament, pel que fa al desenvolupament de les habilitats motrius i operacionals dels infants. Les següents línies ofereixen un resum d'aquesta teoria:

Estadi sensoriomotor: de 0 a 2 anys

L'infant interactua amb el món que l'envolta, manipula i experimenta amb objectes. Als 2 anys ja és capaç de preveure què faran o per què serveixen objectes familiars.

Estadi preoperacional o intuïtiu: de 2 a 7 anys

Es desenvolupa la intel·ligència verbal. L'infant es basa en la intuïció. Pot resoldre problemes de manera intuïtiva però no és capaç d'explicar el procés que ha seguit. És una fase egocèntrica en què l'infant es basa en un sol punt de vista, el seu. Ell és el punt de referència per entendre l'existència de tot el que l'envolta. No és capaç de deduir la perspectiva d'una altra persona. És un estadi, doncs, caracteritzat per la falta de pensament lògic.

Estadi d'operacions concretes: de 7 a 11 anys

L'edat de 7 anys es considera un punt d'inflexió. El nen comença a pensar utilitzant la lògica i és capaç de resoldre problemes matemàtics o llegir un mapa. Tot i això, aquest pensament es limita al context immediat, i encara no és capaç de generalitzar el que aprèn ni d'entendre conceptes abstractes.

Estadi d'operacions formals: d'11 anys en endavant

A partir d'aquesta edat, el nen és capaç de pensar de manera lògica i generalitzar els pensaments, utilitzant la deducció de manera sistemàtica. (Pinter, 2006, 7)

La teoria del desenvolupament de Piaget ha estat molt criticada. Un dels crítics amb més renom és Margaret Donaldson. Al seu llibre *Children's Minds* (Donaldson, 1987) critica l'esquema rígid de Piaget, en concret la falta de pensament lògic en l'estadi preoperacional, i presenta diversos resultats d'estudis en què conclou que els infants obtenen millors resultats si un adult que coneixen els demana que segueixin instruccions familiars utilitzant vocabulari familiar, en un context familiar. (Cameron, 2001, 3)

Malgrat les crítiques, la teoria de Piaget es segueix considerant vàlida entre els estudiosos del desenvolupament cognitiu infantil.

En els seus escrits de psicologia Piaget va diferenciar també dos processos del desenvolupament: l'assimilació i l'acomodació. En el primer cas, l'infant és capaç d'adaptar coneixements previs en una nova realitat que se li presenta. Per exemple, aprendre a fer servir

una forquilla aplicant els mateixos esquemes de com ja sap utilitzar una cullera: agafar-la amb una mà, apropar-la al menjar, agafar una porció de menjar (cullerada), apropar-se-la a la boca i posar-se-la a la boca. En el segon cas, l'acomodació s'esdevé quan el nen utilitza el seu propi raonament per modificar els esquemes existents. Descobreix, així, que amb la forquilla també pot punxar els aliments, no només recollir-los. Segons Piaget, l'infant és capaç d'arribar a un pensament lògic a través del desenvolupament dels seus coneixements i habilitats intel·lectuals. L'infant, doncs, és aprenent actiu i pensador, amb la capacitat d'aprendre tot combinant els seus propis coneixements. Aquests processos es poden traslladar a les classes d'ensenyament d'idiomes, que poden ser pensades com una oportunitat pels nens d'utilitzar les seves pròpies eines per construir nou coneixement. (Cameron, 2001, 4)

El psicòleg del desenvolupament Lev Vygotsky es va distanciar del raonament de Piaget en l'aspecte sociològic. El seu pensament es centra en el món social en què vivim, que és on aprenem i ens comuniquem. L'infant és aprenent dins un context social en què s'ha de comunicar amb les persones del seu voltant, ja siguin nens o adults, i desenvolupar així el llenguatge. Mentre que per Piaget l'infant és un aprenent actiu dins un món ple d'objectes, per Vygotsky l'infant aprèn dins un món ple de persones. (Cameron, 2001, 6)

En la seva teoria de l'aprenentatge, Vygotsky parla de la 'Zona de desenvolupament de proximitat' (ZPD, Zone of Proximal Development). Dins d'aquesta zona, l'infant és capaç d'aprendre de manera sòlida a partir dels seus coneixements previs sumant-hi l'ajuda que li proporciona una altra persona amb més coneixements, per exemple, un mestre o un pare. (Pinter, 2006, 7)

Una aplicació de la ZPD de Vygotsky a les aules és observar l'aprenentatge de l'infant i tenir en compte què pot aprendre a continuació. El currículum ha de poder ser adaptable a l'evolució dels nens a partir de l'observació que en fa el mestre, per tal d'intervenir en el seu aprenentatge i així optimitzar-lo. (Cameron, 2001, 8)

El psicòleg nord-americà Jerome Bruner (1915 - 2016), es va basar en les teories de Piaget i Vygotsky i va anar més enllà. El 1976 va introduir la teoria de la bastida o *scaffolding*, que podem resumir amb dos passos i un exemple senzill:

- 1) L'infant fa una tasca de manera independent com ara comptar les estrelles en un dibuix d'un cel estrellat.
- 2) Quan el nen s'encalla, se li ofereix ajuda de forma immediata i se'l felicita i se l'anima a continuar. (Pinter, 2006, 7)

És important que el mestre tingui en compte quines frases d'ànim farà servir i quines preguntes farà a l'alumne per tal d'engrescar-lo i guiar-lo en l'aprenentatge. A més, a través de preguntes i converses, el mestre pot provocar que l'alumne utilitzi cert vocabulari específic per tal que passi a formar part del seu repertori actiu de la llengua.

Bruner parla també de la importància de les rutines per l'aprenentatge de l'infant i posa d'exemple la rutina d'un pare que llegeix un conte al seu fill cada nit. La rutina varia segons

l'edat del nen: quan encara no sap parlar, el pare assenyala les imatges mentre explica la història, però a mesura que l'infant comença a comunicar-se verbalment, la seva implicació en la rutina passa de ser passiva a activa i arriba un moment en què és capaç d'acabar les frases, ja sigui per coneixement de la història gràcies a la repetició, o per l'ús de rimes o rodolins del propi conte. (Cameron, 2001, 10)

Les rutines dins l'aula poden ajudar també a l'aprenentatge de nou vocabulari. Una rutina pot ser seure en rotllana a terra cada dia quan s'entra a l'aula, dir bon dia al mestre i cantar una cançó, seguit d'altres activitats. En estar acostumat a la rutina, l'infant és capaç d'aprendre vocabulari nou que s'hi pugui introduir, com ara vocabulari per aixecar-se o asseure's, seguir els moviments que indica la cançó o interactuar amb la resta de companys. Si aquest nou vocabulari es troba dins la ZPD de l'infant, serà capaç d'entendre'l i interioritzar-lo. (Cameron, 2001, 11)

Finalment, és important esmentar l'aportació de Howard Gardner (1943) en la seva publicació *Frames of Mind: Theory of Multiple Intelligences* (1983) on escriu que la intel·ligència no és única i que n'hi ha de moltes classes. N'enumera vuit: lingüística, lògic-matemàtica, musical, espacial, corporal-cinestèsica, interpersonal, intrapersonal i naturalista (Berk, 2005). Assegura que hi ha persones que tenen una intel·ligència més desenvolupada que les altres, i per tant, aprenen molt més efectivament a través d'aquesta intel·ligència. Dins l'aula, el mestre ha de tenir present que els alumnes aprenen de maneres molt diverses. En un grup pot ser que funcioni cantar i ballar cançons per aprendre l'idioma, però en un altre grup funcionarà millor explicar contes i que els infants hi participin. Si el mestre té en compte aquestes diferències en el seu currículum d'activitats, oferint-ne de tot tipus a cada sessió, mantindrà motivats a tots els alumnes, fomentant el seu aprenentatge, que esdevindrà memorable.

2.2. Diferències en l'ensenyament a infants i adults

Les motivacions a l'hora d'aprendre una llengua estrangera són molt diverses i varien en funció de l'edat. Per una banda, els alumnes en edat adulta poden estar més o menys motivats per aprendre, ja que les raons per les quals són a classe solen ser molt diverses. A l'edat adulta, a més, cada persona té el caràcter i interessos fortament definits, i té una idea de què espera, generalment com a client, de les classes d'idiomes i del corresponent professor. Això provoca que les classes es converteixin en un repte per a mantenir a tots els alumnes atents, interessats i contents.

D'altra banda, els infants es mostren generalment entusiasmats per participar en activitats de tot tipus així com de seguir les instruccions del mestre. Complaure el mestre es converteix en un dels objectius principals per nens dins les etapes preoperacional i d'accions concretes de Piaget, tot afavorint el seu aprenentatge. Aquesta és una de les principals diferències amb l'aula de secundària, on l'alumne busca formar part del grup d'iguals, a qui

interessa més complaure, en detriment del seu benefici. S'ha de tenir en compte, però, que els infants perden l'interès ràpidament en la majoria d'activitats, per la qual cosa s'ha de buscar un ritme constant durant les classes, per tal d'optimitzar el temps i els esforços del mestre. (Cameron, 2006, 1)

És important ressaltar la manca de pensament abstracte dels infants en l'estadi d'operacions concretes, i evitar parlar en termes de metallenguatge (Cameron, 2006, 1). És aquí on rau la diferència més gran entre ensenyar un idioma estranger a un infant o a un adult: el metallenguatge. Els adults, generalment, agraeixen que se'ls presenti la llengua mitjançant el metallenguatge, per tal de ser capaços d'anomenar cada element de cada oració i així sentir-se capaços de formar frases amb sentit a l'hora de produir un text oral o escrit. Els nens, en canvi, no tenen la necessitat d'entendre cada paraula que se'ls diu, sinó que buscaran la paraula o les paraules clau per tal d'entendre de què es parla d'una manera més general. Per optimitzar la comprensió, doncs, és important crear un context clar i senzill, així com fer ús del llenguatge corporal per acompanyar les paraules. Tanmateix, i parlant sempre des d'un punt de vista generalitzat, els infants es caracteritzen per no tenir por de parlar mitjançant construccions errònies, atès que el seu objectiu és transmetre una informació en concret i no es preocupen excessivament en la forma del seu discurs. Parlen a partir d'estructures que els són familiars, les quals, sovint, els porten a cometre errors de tot tipus. Un exemple n'és la hiperregulació que provoca errors com ara el famós *he rompidó* en castellà. (Clemente, 2018)

En l'ensenyament d'una L2 sovint es cau en l'error d'infravalorar el potencial dels infants. Se'ls sol ensenyar el vocabulari més senzill, el vocabulari 'simple', el que necessiten per presentar-se i parlar dels seus gustos de forma planera. Però els infants tenen una gran capacitat d'aprenentatge, si se'ls motiva adequadament. És important ensenyar-los un gran ventall de temes i que se'ls doni les eines adequades perquè es puguin expressar sobre allò que els interessa mitjançant un vocabulari ric i significatiu, ja sigui sobre futbol, el món dels ordinadors o de dinosaures. Cal tenir present que els interessos canvien amb l'edat però també amb cada grup d'estudiants, com bé hem vist més amunt en la teoria de Howard Gardner de les intel·ligències múltiples. Per tant, els currículums acadèmics s'haurien de preparar en funció d'aquestes variables, i no centrar-se només en el fet de tenir alumnes d'un certa edat. És a dir, reciclar el currículum any rere any pot arribar a ser un gran error, ja que el que ha funcionat un any amb un grup, pot no engrescar els alumnes de l'any posterior (Cameron, 2006, xii). Tot i això, és important mantenir l'objectiu de les classes de llengua presents: que els infants aprenguin un nou idioma. Val la pena pensar en un currículum en què l'alumne se sentirà motivat de manera constant, s'ho passarà bé i obtindrà una experiència memorable. No obstant això, el mestre ha d'assegurar l'aprenentatge i evitar caure en l'error d'esperar que els nens s'ho passin d'allò més bé a cada sessió, oblidant així el propòsit inicial de les classes. L'equilibri entre aquests dos aspectes és pensar el currículum a partir d'una perspectiva centrada en l'aprenentatge, i no en l'alumne o el mestre. (Cameron, 2001, xiii)

2.3. Ensenyament del xinès com a llengua estrangera

2.3.1. El xinès: una llengua morfològica i opaca

L'aprenentatge d'una llengua estrangera (L2) està condicionat per molts factors (fonètica, ortografia, gramàtica...) de dificultat variable per a l'aprenent segons la distància entre la L1 i la L2. Un dels factors que poden incrementar significativament el nivell de dificultat és les diferències en el sistema d'escriptura. És fàcil preveure que en l'aprenentatge d'una L2 com el xinès o el japonès, un estudiant amb l'anglès o el francès com a L1 haurà de centrar una gran part de la seva atenció en aprendre el nou sistema d'escriptura, a més de la llengua com a tal. (Chin Ko, 2005, 139)

El xinès és considerada una llengua amb un sistema d'escriptura morfològic, és a dir, que presenta grafemes, unitats mínimes d'escriptura (caràcters), connectats amb un significat. Es diferencia, doncs, d'una llengua alfabètica com el català, en què els grafemes (lletres) només representen fonemes buits de significat. (Chin Ko, 2005, 140)

Els caràcters de l'escriptura xinesa són compostos per tres elements diferenciats:

1. Traços. Se n'han identificat fins a 28 tipus i es combinen per formar els caràcters. El nombre de traços per caràcter oscil·la entre 1 i 30.
2. Radicals. Són la unitat bàsica del caràcter. Existeixen els radicals *semàntics*, relacionats semànticament amb el caràcter, i els radicals *fonètics*, que ofereixen informació fonètica del caràcter.
3. Caràcters. N'hi ha de dos tipus: *integrals*, d'un sol radical, o *compostos*, de més d'un. (Chin Ko, 2005, 141)

El diccionari Kangxi (康熙字典, *Kāngxī zìdiǎn*) publicat el 1716 per l'emperador Kangxi, presenta 216 radicals per definir més de 47.000 caràcters. Ara bé, tal com resumeix Chin Ko (2005, 141) en el seu treball d'investigació, el nombre de caràcters essencials es situa als 2.400, tot i que un alumne xinès domina 4.000-4.500 caràcters al final de l'escolarització de 12 cursos i una persona d'alfabetització completa en domina entre 3.000 i 5.000. D'altra banda, es considera que un alumne de xinès com a llengua estrangera és competent en la llengua si domina entre 2.000 i 3.000 caràcters.

A més a més del significat, cada caràcter es correspon a una síl·laba. És important tenir en compte que, tot i que cada caràcter té un significat propi, no sempre representa una paraula completa, ja que la majoria de paraules estan formades per la combinació de dos caràcters (bisil·làbica) o més (polisil·làbica). A tall d'exemple, el caràcter 你 (*nǐ*) significa *tu* i el caràcter 好 (*hǎo*), *bé*. Quan es combinen aquests dos caràcters monosil·làbics es forma una paraula bisil·làbica, 你好 (*nǐ hǎo*), que literalment significa *tu [estàs] bé* però que consta d'un significat específic: *hola*. És a dir, tot i que un caràcter conforma la unitat mínima de significat, si es combina amb una altra unitat mínima, es forma un nou significat. Els nombres indicats en el paràgraf anterior són relatius a caràcters individuals. Una persona competent en la llengua és

capaç de combinar els caràcters per tal de formar unitats més grans de significat i, en definitiva, ser capaç de comunicar-se.

Dins el concepte de *transparència fonològica*, el xinès és considerada una llengua opaca. És a dir, la correspondència entre els signes i els sons de la llengua és mínima. A l'altra banda de l'espectre hi trobem les llengües transparents. Tot i aquesta diferenciació, les llengües no són totalment opaques o totalment transparents, sinó que existeix una gradació depenent del sistema ortogràfic de cada llengua. En castellà, una llengua amb un alt grau de transparència, és bastant senzill predir com s'escriurà una paraula quan n'hem escoltat la pronunciació, la qual cosa és més complicat amb l'anglès, que tot i ser considerada una llengua transparent, ho és menys que el castellà perquè la correspondència signe-so no és tan directa. Les escriptures morfèmiques com el xinès o el japonès són opaques, i la relació entre el signe i el so és arbitrària, és a dir, excepte en casos aïllats, el so d'una paraula no dóna indicis de com és el seu signe. (Chin Ko, 2005, 144)

La classificació que acabem de presentar és important de tenir en compte a l'hora d'ensenyar la llengua xinesa, tant a nadius com a estudiants de xinès com a llengua estrangera. Els estudiants nadius en llengües com el castellà o l'alemany –considerades d'un alt grau de transparència– s'hauran d'adaptar a una nova forma d'adquirir la llengua, pel fet que aprendre la seva pròpia llengua fou un procés ràpid i efectiu, mentre que l'aprenentatge del xinès és molt més lent i difícil. Dins l'aula, doncs, el mestre haurà de tenir present que caldrà mantenir motivats els alumnes en aquest aspecte, tot mantenint els objectius i metes clars i presents en les ments dels estudiants.

3. Metodologies de l'ensenyament de la llengua xinesa

3.1. Akademie für Chinesisch-Deutsche Kultur und Bildung Deutschland

L'Akademie für Chinesisch-Deutsche Kultur und Bildung Deutschland és una acadèmia novella fundada l'any 2017 a Colònia, Alemanya. Es centra sobretot en l'oferta de cursos per nens en edat escolar fins a 18 anys, tot i que també ofereix cursos de preparació d'exàmens oficials HSK (Hanyu Shuiping Kaoshi 汉语水平考试), cursos per empreses i classes particulars.

L'acadèmia es va fundar amb l'objectiu d'oferir classes de llengua i cultura xinesa tot allunyant-se de les metodologies i materials tradicionals disponibles al mercat xinès, d'alt contingut polític.

Les classes se centren en l'aprenentatge dels caràcters acompanyat de molt contingut oral, en què els alumnes tenen un gran nombre d'oportunitats de repetir la pronunciació de cada caràcter que s'estudia. A més, s'introdueixen dites tradicionals així com rimes i cançons

relacionades amb els caràcters que s'estan estudiant, no només per facilitar-ne l'aprenentatge, sinó també per introduir petites dosis de cultura xinesa de manera divertida pels alumnes.

En les properes línies presentarem l'esquema d'una classe de 90 minuts que vam poder observar, i tot seguit en comentarem la metodologia.

Es tracta d'un grup de nou alumnes d'entre 4 i 6 anys, de famílies de procedència xinesa. La majoria parla xinès a casa, excepte dues alumnes, que només parlen alemany amb els pares. La mestra és d'origen xinès. El llibre utilitzat és 中文课本第一册 *Chinese textbook. Volume 1* per 王双双 i publicat per l'editorial Peking University Press.

Contingut de la sessió:

- 1) Alumnes i mestra llegeixen un text del llibre de text en veu alta. Hi ha dos o tres caràcters en tot el text que van acompanyats del pinyin. En acabat, la mestra diu un caràcter i els alumnes l'han d'assenyalar al text. Cada cop que diu un caràcter l'acompanya amb una rima que inclou el caràcter, els nens la repeteixen de memòria, es nota que no és la primera vegada que la reciten.
- 2) Ús de diapositives Power Point. Apareixen paraules aïllades (monosil·làbiques i bisil·làbiques) a la pantalla i alumnes i professora els llegeixen en veu alta. La mestra explica els components dels caràcters per tal de diferenciar-los entre ells. Explica la diferència entre 他(*tā*; ell), 她(*tā*; ella) i 它(*tā*; animal o objecte inanimat) fent-los participants de l'explicació: assenyala només els nens, o només les nenes, els pregunta què vol dir la primera part del caràcter, etc.
- 3) Es llegeix un llibre sobre un nen i les seves joguines (弟弟的玩具; *Dìdì de wánjù*). En primer lloc, la mestra llegeix una frase i tot seguit la repeteixen els alumnes. A continuació, un alumne llegeix el text en veu alta i finalment el llegeixen tots junts -alumnes i mestra- en veu alta.
- 4) A continuació, els alumnes tenen el llibre obert en la pàgina que es mostra a la Figura 1.

La mestra demana que assenyalin el vehicle corresponent dient-ne el nom o el color, o els pregunta com s'anomena un de concret. Ho demana com a grup i també individualment.

- 5) Es torna a les diapositives. La mestra explica l'origen d'alguns dels caràcters del text a través d'imatges, explica la forma original del caràcter i la seva evolució fins a dia d'avui. Si és un caràcter que ha patit una simplificació, n'explica també la

Figura 1. Pràctica de vocabulari (Wang, 2014, 74)

versió tradicional. En una ocasió mostra les imatges d'origen i pregunta als alumnes a quin caràcter creuen que fa referència.

A continuació, demana que un alumne vagi a la pantalla i ressegueixi amb el dit el caràcter en l'ordre correcte.

Finalment, es presenten paraules bisil·làbiques que contenen el caràcter. La majoria són paraules que els alumnes ja coneixen.

Després d'haver estat parlant dels caràcters que s'utilitzen per anomenar els diferents vehicles, la mestra aprofita per repassar el verb que s'hi fa servir (坐, *zuò*). De nou ho fa fent preguntes de diferents angles, ja sigui preguntant als alumnes quin verb farien servir o demanant-los quin vehicle condueix el personatge de la imatge.

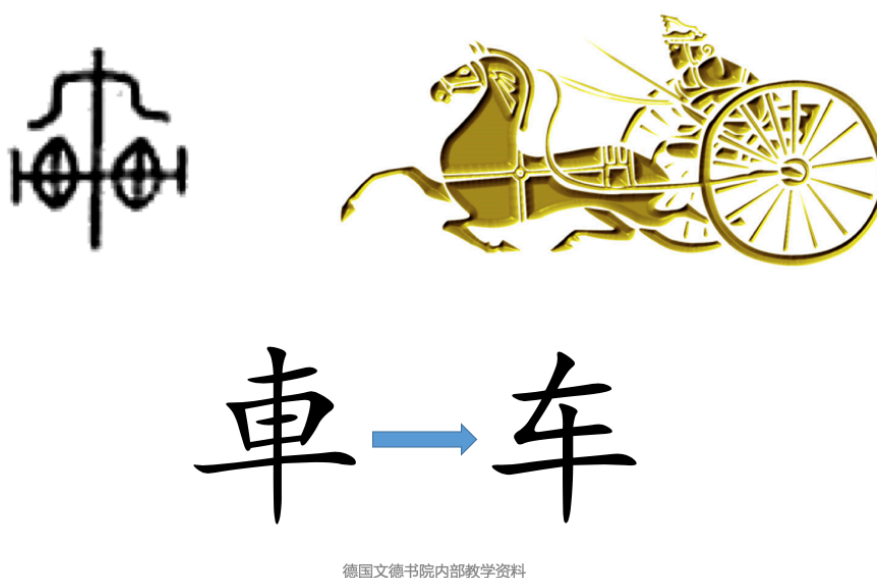

Figura 2. La mestra utilitza diapositives per explicar l'origen dels caràcters. Exemple de diapositiva utilitzada per explicar el caràcter 车. (Font: Akademie für Chinesisch-Deutsche Kultur und Bildung Deutschland)

- 6) Es fa una mitja part en què la mestra aprofita per corregir els deures i aclarir a cada alumne què ha fet malament i per què.
- 7) La segona part de la classe comença amb un exercici del llibre en què han de copiar tres vegades sis caràcters que han treballat durant la primera meitat de la classe (veure la figura 3). La mestra es passeja per la classe i corregeix la postura corporal així com la manera d'agafar el llapis per tal de millorar la cal·ligrafia. Para atenció especial a una alumna que fa poc que ve a classe i no ha practicat mai l'escriptura de caràcters.
- 8) Ús de les diapositives. Continua explicant l'origen de caràcters de la mateixa manera que en el punt 5.

9) Tornen a llegir el text del punt 3 unes quantes vegades, ja sigui individualment, per equips, només les nenes, etc.

10) Els darrers 15 minuts de la classe es dediquen a cantar la cançó 数星星(Shù xīngxīng) diverses vegades. La mestra projecta la lletra a la pantalla i la va seguint amb una vara. Es fa servir un acompanyament musical sense lletra. A més, la mestra afegeix gestos als versos per fer-los més entenedors. Hi ha alumnes que els copien, tot i que no ho demana explícitament.

La sessió avança de manera molt dinàmica durant pràcticament els 90 minuts sencers. Les activitats consten de moltes petites variacions per tal de mantenir l'atenció dels alumnes i la mestra es mostra constantment activa: passeja per la classe, acompanya els versos amb moviment, canvia el to de veu i fins i tot canta. Anima els alumnes a participar i intenta que els alumnes més avançats no acaparin les activitats orals, tot i que els ofereix rols que a altres alumnes els costaria acceptar, com ara llegir el text individualment en veu alta.

La mestra és molt detallista i s'assegura de corregir-los constantment la pronunciació dels caràcters, la cal·ligrafia, el nom dels traços i l'ordre en què s'escriuen, etc. Aquesta minuciositat va dirigida a evitar que els alumnes adquireixin males costums en l'inici del seu aprenentatge de l'escriptura i pronunciació xinesa, ja que més endavant podria ser molt difícil corregir-les. Un aspecte molt important de les correccions que aporta és el fet d'acompanyar-les tothora de felicitacions i paraules d'ànim. La mestra es manté molt constant en l'ús dels elogis i la reacció que obté per part dels alumnes és més que evident: es mostren animats i amb ganes de participar durant tota la sessió.

La majoria de caràcters que es treballen no són nous pels alumnes. Els han vist abans i en la major part dels casos els saben llegir sense problemes. En ensenyar-los-en l'origen i algunes paraules bisil·làbiques de què formen part la mestra està treballant dins la ZPD (veure l'apartat 2.1) de l'alumne i provoca que sigui més conscient del caràcter i n'obtingui un coneixement actiu i més profund. A més, la variació de la tipologia d'activitats i la manera de presentar la informació per a un mateix caràcter fa que els alumnes creïn noves sinapsis mentals en relació amb aquest caràcter i el coneixement de caràcters que ja tenien i s'esdevingui el procés d'acomodament (Piaget). Amb tot, la pràctica i repetició els servirà per ser capaços d'utilitzar el caràcter de manera espontània i correcta en el futur.

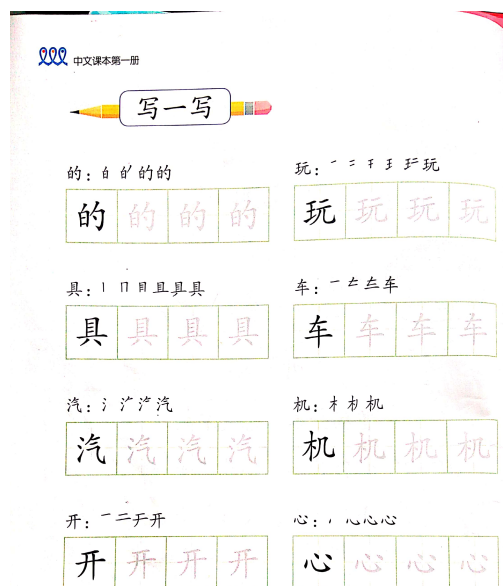

Figura 3. Fitxa de cal·ligrafia (Wang, 2014, 78)

Un altre aspecte molt positiu de la sessió és el grau de flexibilitat que mostra la professora. En tot moment és capaç d'adaptar-se a les necessitats dels alumnes, com ara l'atenció especial que necessita una alumna nova en la seva pràctica de cal·ligrafia, o bé el fet que alguns alumnes ja haguessin fet l'exercici de cal·ligrafia i els n'ofereix un altre immediatament. Això demostra preparació del guió de la sessió així com previsió de possibles canvis i recursos necessaris.

Durant els 90 minuts de sessió hem observat molts canvis d'activitats que s'alternen entre el llibre i la projecció en pantalla de diapositives. Si bé és cert que aquest canvi constant manté el ritme de la sessió, la varietat d'activitats no és gaire elevada. Podríem classificar les activitats que hem observat en quatre grups: lectura en veu alta i pronunciació, origen dels caràcters, pràctica de cal·ligrafia i cançó. Ara bé, tenint present la teoria de les múltiples intel·ligències de Gardner, podem atrevir-nos a afirmar que la sessió no haurà estat efectiva per tots els alumnes. Segurament haurà estat memorable pels nens amb una intel·ligència lingüística o musical més desenvolupada, però els que aprenen més ràpidament a partir del moviment físic probablement no hauran progressat al mateix ritme, ja que els nens només s'han aixecat de la cadira en una ocasió (veure l'apartat 5 de la sessió). Es pot considerar que s'han desaprofitat oportunitats per a fer moure els nens, ja que una ocasió clara és a l'hora de practicar la cançó del final de la sessió. Per bé que la mestra acompanyava la lletra amb moviments que alguns alumnes seguien des del seu lloc, es podria haver convertit en una activitat molt dinàmica i divertida per tots els alumnes si s'haguessin aixecat i haguessin practicat els moviments de manera grupal.

3.2. *Let's play games in Chinese*

Tao-chung Yao i Scott McGinnis (Yao et al., 2002) ens ofereixen mitjançant aquest llibre un llistat de jocs que es poden portar a les aules com a complement a les classes de llengua.

El llibre es va publicar en una època en què l'ensenyament d'idiomes, i del xinès en particular, estava estancat i es seguien utilitzant les mateixes metodologies anacròniques de quaranta anys enrere. Als Estats Units, el cas que s'exemplifica a la introducció del llibre, l'aprenentatge del xinès ha estat sempre molt limitat, sense les eines ni materials necessaris per ajudar els estudiants a assolir un nivell de fluïdesa acceptable. A molts alumnes se'ls deia des de bon principi que no arribarien mai a entendre o parlar l'idioma amb naturalitat, i que a molt estirar podrien arribar a desxifrar textos amb l'ajuda del diccionari (Yao et al., 2002, xiii). Aquest llibre neix de la convicció que l'èxit en l'aprenentatge de qualsevol matèria va íntimament lligat amb la motivació de l'estudiant i que, mitjançant el joc, es pot aconseguir una experiència agradable i memorable. Ara bé, el joc a l'aula ha d'anar lligat a una línia de treball i un objectiu clar: què aprendrà l'alumne? Se n'ha d'haver estudiat el pes pedagògic, la dificultat, el moment en què s'utilitzarà a l'aula (és un joc d'escalfament a l'inici de la sessió?; és un joc d'aprofundiment del vocabulari?), entre d'altres. D'altra banda, correm el perill que

el joc es converteixi en res més que un simple passatemps. Yao i McGinnis ens ofereixen un seguit de deu pautes per tal que el joc a l'aula de xinès sigui útil i afavoreixi l'aprenentatge dels alumnes:

- (1) The game must aid the student in developing at least one of the four basic skills; namely, speaking, listening, reading, and writing.
 - (2) The game must also serve a clear purpose for a specific area of skill acquisition --e.g., numbers, antonyms, the ba-pattern, etc.
 - (3) It should be possible to integrate the game into the regular classroom drill routine.
 - (4) The game should be playable on a variety of levels, most ideally from beginning through advanced.
 - (5) The game should ideally be cost-free, or at least low-cost.
 - (6) The game should be as simple as possible without being too childish. Overly elaborate schemes will only prove confusing, detracting from the ultimate goal of Language acquisition. And while there are some fairly elaborate items within this collection, their complexity does not detract from the ultimate goal.
 - (7) Complementary to point 6, the game should ideally be one with which the American student is familiar. One will note that the inspiration for many of our exercises comes from a variety of popular games. This serves to further simplify their explanation to the students.
 - (8) The game should be designed so that in some form or another, every student is as actively involved as possible, thereby at least unconsciously consolidating his or her knowledge.
 - (9) The game should be playable within a reasonably short period of time (five to fifteen minutes).
 - (10) The game should be fun. Without this guideline, the situations described here would still be effective drills, but would lack the "punch" that makes them a delightful and enlightened vehicle for learning.
- (Yao et al., 2002, xvi)

El llibre està pensat per ser utilitzat tant en una classe amb nens com amb adults. És important tenir en compte d'adequar el joc no solament al nivell de llengua sinó també a la maduresa dels alumnes. És possible que, el que els adults entenem per "joc popular," sigui encara desconegut per nens d'una certa edat i s'hagi de posar més èmfasi en l'explicació de les instruccions. No ens centrarem a buscar jocs que els alumnes ja coneguin pel sol fet d'evitar explicar-ne les instruccions més detalladament.

Finalment, Yao i McGinnis ens fan un seguit de recomanacions per fer ús dels seus jocs dins el context de classe i del curs:

- (1) Use these exercises for practice and review of concepts and patterns already learned. Do not use a game before or at the very start of learning the aspect of Chinese addressed or alluded to in the activity.
- (2) Use the index or the special recommendations given for many of the games, so as to select those that complement the concepts being addressed at any given time in the course of study.
- (3) Do not overuse any one game during a course.
- (4) Do not use more than one game per class period, and that one for no more than ten to fifteen minutes. For language camps and parties, of course, a larger number of games may be employed effectively.
- (5) Use the games selectively, particularly in response to those days when students need either a bit of "perking up" or a respite from the rigors of daily drill.
- (6) To make maximum use of classroom time, an explanation of the game procedures, distributed to the students a day or two before the game, may be helpful. [...]
- (7) Stay alert to student participation level. Each student must take part as prescribed in the game instructions for the activity to benefit all students at all times.

- (8) Do not hesitate to praise the winners, including the awarding of prizes under appropriate conditions. By the same token, however, do not mete out any sort of punishment to losers. Remember, and remind your students, that the main purpose for these games, as for the course in toto, is to learn to use the Chinese language, not to win. (Yao et al., 2002, xix)

Així doncs, tractarem el joc dins l'aula com una eina de repàs i aprofundiment del vocabulari après amb anterioritat, així com per fer canvis de ritme durant el transcurs d'una sessió, tot evitant la monotonia i mantenint els alumnes animats i concentrats en cada activitat.

Yao i McGinnis van escriure aquest llibre pensant en les classes dirigides a adults i es té molt en compte el que hem dit a l'apartat 2.2: la majoria dels alumnes adults necessiten aprendre en termes de metallenguatge i no són capaços de llegir un text o dir una frase en xinès sense saber què vol dir cada caràcter. D'aquí que el llibre recomani no introduir mai nou vocabulari o estructures mitjançant el joc. Per contra, i com ja hem dit en el mateix apartat 2.2, els infants no tenen el pensament abstracte suficientment desenvolupat per entendre aquests termes, sinó que aprenen mitjançant el joc, la cançó i la interacció amb els materials i persones que els envolten. Conseqüentment, les unitats didàctiques que proposem en el següent apartat d'aquest treball mantenen la majoria de les recomanacions dels autors del llibre, si bé hem trobat convenient incloure més d'un joc per sessió i utilitzar el joc com a eina d'introducció de noves estructures.

A continuació analitzarem un seguit de jocs del llibre que farem servir dins les propostes d'unitat didàctica de l'apartat 4.

3.2.1. *Call the Names First*

Habilitats treballades	Llegir, Parlar, Escriure
Material necessari	Diversos fulls de paper per alumne
Instruccions	
1. El professor escriu a la pissarra de cinc a deu caràcters o paraules que s'han estat treballant a classe. Els alumnes els copien, un per full.	
2. Els alumnes formen un cercle i col·loquen els papers cap per avall davant seu.	
3. El professor diu 一, 二, 三 ! (Yī, èr, sān!) i els alumnes agafen un dels papers i el mostren perquè tothom el vegi.	
4. Si un alumne veu que algú altre està mostrant el mateix caràcter o paraula, dirà: (nom de l'alumne) 也有 (yěyǒu) (paraula que està mostrant).	
5. El primer alumne que digui la frase correctament i amb bona pronunciació, es queda els dos papers. Si són tres alumnes amb la mateixa paraula, un alumne ha de dir la frase dues vegades amb els dos noms per guanyar els tres fulls de paper.	
6. El professor marca l'inici d'una nova ronda. El joc s'acaba quan s'acaba el temps acordat. El guanyador és qui hagi acumulat més fulls de paper.	

Taula 1. Adaptació del joc Call the names first (Yao et al., 2002, p.47)

Aquest joc posa a prova la rapidesa mental dels alumnes, ja que han d'identificar els caràcters, recordar-ne la pronunciació i dir la frase al més ràpid possible. És interessant fer servir caràcters o paraules que tenen una pronunciació similar (p.e. la mateixa síl·laba però tons diferents) per així premiar l'alumne que recordi el to corresponent de cada caràcter.

És un joc centrat en la pronunciació i el vocabulari. No té un contingut fonamental de gramàtica, ja que només es fa servir l'expressió 也有 (yěyǒu) sense haver de modificar-la en cap moment.

3.2.2. What Date Is It?

Habilitats treballades	Escoltar, Parlar
Material necessari	Cap
Instruccions	
1. El professor divideix els alumnes en dos equips i cada equip forma una fila.	
2. El professor comença el joc fent una pregunta al primer alumne d'un dels equips. Per exemple: 今天是星期六，后天是星期几？(Jīntiān shì xīngqīliù, hòutiān shì xīngqī jǐ?) L'alumne ha de respondre: 后天是星期一。(Hòutiān shì xīngqī yī.) En aquest cas l'equip obté dos punts.	
3. Tot seguit, el professor fa una pregunta similar a l'altre equip. Per exemple: 今天是星期五，昨天是星期几？(Jīntiān shì xīngqīwǔ, zuótiān shì xīngqī jǐ?) Si l'alumne no sap la resposta o respon erròniament, un membre del seu equip pot ajudar-lo i dir la resposta correcta. En aquest cas l'equip obté un punt.	
4. El joc s'acaba quan s'acaba el temps acordat. L'equip guanyador és qui hagi aconseguit més punts.	

Taula 2. Adaptació del joc What Date Is It? (Yao et al., 2002, p.87)

És important que els alumnes construeixin una frase sencera a l'hora de respondre les preguntes del professor.

El joc es pot ampliar quant a vocabulari a mesura que els alumnes són capaços de parlar de mesos i anys. Així, una pregunta relacionada amb els mesos podria ser: 下个月是一月，现在是几月？(Xià gè yuè shì yī yuè, xiànzài shì jǐ yuè?). La dificultat augmenta si es barregen tot tipus de preguntes temporals durant un mateix joc.

3.2.3. Concentration

Habilitats treballades	Llegir, Parlar
Material necessari	2 jocs de cartes 5x5cm amb imatges del vocabulari estudiat 2 jocs de cartes 5x5cm amb els caràcters del vocabulari estudiat
Instruccions	
1. El professor decideix per endavant la dificultat del joc. Ha d'escollir dos jocs de cartes, ja siguin els dos jocs amb imatges, els dos amb caràcters, o un de cada. Els col·loca a sobre la taula o al terra cap per avall i els alumnes es col·loquen al voltant.	
2. Un per un, els alumnes giren dues cartes. En girar-les, han de dir en veu alta la peça de vocabulari amb la pronunciació adequada. Si troben la parella i han pronunciat correctament la paraula, es poden quedar les cartes.	
3. El joc continua fins que es troben totes les parelles.	

Taula 3. Adaptació del joc Concentration (Yao et al., 2002, p.137-142)

A partir del material indicat, es pot adaptar la dificultat del joc al nivell del grup, o bé variar-ne la dificultat a mesura que avancen les classes. Creiem que la versió més senzilla, sobretot per una classe dirigida a nens, és utilitzar les dues baralles amb imatges, ja que és més senzill identificar una imatge abans que un caràcter. Tanmateix, dependrà de la manera en què es presenta normalment el nou vocabulari als alumnes.

3.2.4. Restoring Sentences

Habilitats treballades	Llegir, Escriure, Parlar
Material necessari	Targetes 10x7cm o similar
Instruccions	
1. El professor prepara les targetes abans de començar la classe. Prepara un seguit de frases i les separa per components gramaticals. Escriu cada component en una targeta diferent. Poden ser frases senzilles de pocs components, o més llargues, depenent de la dificultat que es vulgui donar al joc.	
2. El professor ensenya una frase desordenada als alumnes, ja sigui penjant les targetes a la pissarra o col·locant-les sobre la taula on tothom les pugui veure, i cada alumne escriu la versió correcta de la frase.	
3. Quan s'han ensenyat totes les frases, el professor demana a alumnes diferents que diguin les seves versions en veu alta fins que entre tots trobin la versió correcta.	

Taula 4. Adaptació del joc Restoring Sentences (Yao et al., 2002, p.71-72)

La versió que presenta el llibre ens sembla una mica descafeïnada per fer-la servir en una classe per nens. Creiem més adequat que hi hagi més d'una versió de cada frase en format targeta i que els nens, per equips o per parelles, les reconstrueixin al més ràpid possible.

3.2.5. Asking for Cards

Habilitats treballades	Llegir, Escoltar, Parlar
Material necessari	Targetes 10x7cm o similar
Instruccions	
1. El professor prepara les targetes abans de començar la classe. Les targetes contenen un cert nombre de peces de vocabulari que s'han treballat a classe recentment. Cada targeta té un caràcter o paraula i cada un té la seva parella.	
2. Es reparteixen les cartes equitativament entre els alumnes i abans de començar el joc, descarten les parelles que ja tinguin a la mà.	
3. L'alumne que comença (pot ser el més jove del grup, per exemple) pregunta a un company: P: 请问你有没有(caràcter)? (Qǐngwèn nǐ yǒu méiyǒu...?) Si el jugador té la carta, la conversa seguirà així: R: 我有(caràcter)。 (Wǒ yǒu...) P: 请你给我(caràcter)。 (Qǐng nǐ gěi wǒ...) R: 好, 我给你(caràcter)。 (Hǎo, wǒ gěi nǐ...) P: 谢谢你! (Xièxiè nǐ!) R: 不谢。 (Bù xiè.) Si el jugador no té la carta, dirà: R: 对不起, 我没有(caràcter)。 (Duìbùqǐ, wǒ méiyǒu...)	
4. L'objectiu del joc és aconseguir el nombre més alt de parelles.	

Taula 5. Adaptació del joc Asking for Cards (Yao et al., 2002, p.132-136)

Aquest joc és una manera senzilla de practicar les estructures relacionades amb 有 (yǒu) i 给 (gěi) i, a més a més, repassar el vocabulari après a classe. No es tracta de centrar el joc en la càrrega gramatical que comporta, sinó més aviat en el vocabulari. La gramàtica necessària per demanar la carta que es vol és tan sols el mitjà per arribar a un fi, és a dir, s'utilitza la llengua com a pur vehicle de comunicació per aconseguir un objectiu. Es tracta, doncs, d'un aprenentatge passiu de les estructures gramaticals, similar a com aprenen els nens la llengua materna.

3.2.6. Television Game Shows

Habilitats treballades	Escoltar, Escriure
Material necessari	Pissarra
Instruccions	
1. El professor separa els alumnes en dos equips. Els equips es col·loquen en dues files davant la pissarra.	
2. El professor fa una pregunta sobre vocabulari o gramàtica amb moltes respostes possibles, per exemple, els colors que poden veure a la classe. Els líders de cada equip decideixen si volen jugar la ronda, i el primer que aixeca la mà, és l'equip que començarà a jugar.	
3. Un per un i per ordre de fila, els alumnes corren a la pissarra a escriure una de les respostes i passen el guix o retolador al següent alumne. Segueixen així, al més ràpid possible. Si a un membre de l'equip no se li acudeix cap altre caràcter, l'equip perd el torn i passa a l'altre equip. Si també queden estancats, el torn rebota al primer equip fins que s'hagin escrit totes les respostes possibles. L'equip que escriu l'últim caràcter de la llista és el guanyador. Els caràcters han d'estar ben escrits i els membres d'un mateix equip poden corregir un caràcter escrit anteriorment a la pissarra quan és el seu torn.	
4. Quan el professor ha fet totes les preguntes, l'equip que hagi completat més llistes de respostes és el guanyador.	

Taula 6. Adaptació del joc Television Game Shows (Yao et al., 2002, p.23-26)

Aquest joc es pot fer servir al final d'un paquet d'unitats didàctiques, en què els alumnes ja estan ben familiaritzats amb el vocabulari treballat i són capaços de pensar amb rapidesa les respostes del professor. El treball en equip que comporta és també una manera d'ajudar-se mútuament i encoratjar els alumnes a provar d'escriure els caràcters tot i no estar-ne del tot segurs, ja que és possible que un altre membre del grup pugui sortir a corregir-los durant el seu torn. Aquest factor és important en classes de nens ja que els alumnes més tímids sovint, si no estan segurs d'una resposta, prefereixen no participar per por al possible fracàs.

4. Proposta educativa

Al llarg dels apartats anteriors, hem fet un repàs de les teories sobre pedagogia i desenvolupament infantil més importants de les últimes dècades. Tenint present el coneixement adquirit en els primers capítols, hem observat l'aprenentatge del xinès dels alumnes d'una acadèmia privada de xinès i n'hem analitzant l'estructura de la classe, així com l'enfoc i la tècnica de la professora. En aquest apartat del treball ens centrarem en dissenyar un seguit d'unitats didàctiques en què s'inclogui un gran elevat nombre dels aspectes més importants que hem après fins ara per a un bon aprenentatge de la llengua xinesa.

La dificultat de cada unitat és variable i es poden adaptar totes les activitats a l'edat dels alumnes. Tanmateix, estan preparades per a un alumnat de primària, d'entre sis i deu anys.

Per tal de mantenir coherència en aquest paquet d'unitats, hem volgut trobar un fil conductor que ens servís per ensenyar diferents aspectes elementals de la llengua xinesa. Totes les unitats estan basades en una història per nens *L'eruguetta goluda*, d'Eric Carle.

Per començar, cada sessió consta d'una sèrie de rutines que es repeteixen cada dia per situar l'alumne en un context conegut en què es senti còmode i sense por per prendre part en les activitats i comunicar-se en xinès. En general, les rutines no estan íntimament lligades al vocabulari que s'està aprenent a cada sessió, sinó que es tracta més aviat d'un aprenentatge global de temes quotidians, com ara el temps, els estats d'ànim o la data i els mesos de l'any. En el nostre cas hem decidit començar cada sessió amb una cançó per donar la benvinguda a tothom. Servirà per començar a fer ús del xinès, introduint l'alumnat en el context de l'aula, com també per fer-los moure, i interactuar entre ells i amb el mestre. De la mateixa manera, la sessió finalitza amb una cançó curta de comiat.

4.1. Unitats didàctiques

En aquest apartat es detallen les quatre unitats didàctiques que conformen la proposta educativa del treball pràctic. Cada unitat es presenta dins una taula de dues columnes: a la primera, s'hi descriu l'activitat; a la segona, s'hi indica la duració aproximada de l'activitat. Cada unitat didàctica està pensada per una sessió d'una hora.

En els apartats següents es proporcionarà una descripció més detallada de les activitats.

UNITAT DIDÀCTICA 1	
Activitat	Duració aproximada
你好歌 <i>Nihao ge</i> (Little Fox Chinese, 2016)	1'
你好吗? <i>Nihao ma?</i> En aquesta sessió, ens centrem en preguntar només 你好吗?.	2'
Es repassen els dies de la setmana dient-los alhora alumnes i professor. El professor pot nomenar voluntaris que els diguin tot sols. Cançó dels dies de la setmana (Free Music 自由音樂, 2012)	6'
Conte: 好饿的毛毛虫. El professor explica la història ensenyant el llibre als alumnes. Es pot fer amb els alumnes asseguts a terra o a les cadires.	7-8'
Repàs de vocabulari. El professor utilitza targetes amb imatges de les peces de fruita i menjar que surten al conte i pregunta als alumnes de quina peça es tracta, tenint present de fer participar a tothom. Es practica l'estructura P: 这是什么水果? (<i>Zhè shì shénme shuǐguǒ?</i>) R: 这是苹果。 (<i>Zhè shì píngguǒ.</i>)	5'
Pràctica d'escriptura. Es proporciona la primera fitxa per practicar l'escriptura de caràcters.	10'
Anàlisi dels caràcters. El professor fa preguntes sobre les parts dels caràcters de la fitxa: quina n'és l'arrel, què vol dir cada part, etc. Pot escriure el caràcter a la pissarra i fer sortir un voluntari a indicar les respostes.	6-7'
El professor escriu un seguit de caràcters inacabats a la pissarra –que els faltin un o dos traços- i els alumnes n'escriuen la versió correcta a la seva llibreta. Al cap d'uns minuts el professor demana voluntaris perquè surtin a corregir un caràcter i la resta d'alumnes comenten si la correcció és encertada. Aquí es poden utilitzar tant els caràcters de la fitxa com d'altres que els alumnes ja coneixen.	6-7'
Joc: <i>Call the names first</i> (veure l'apartat 3.2.1)	10-12'
再见歌 <i>Zaijian ge</i> (C-Lingo 书语堂, 2019)	1'

UNITAT DIDÀCTICA 2	
Activitat	Duració aproximada
你好歌 <i>Nihao ge</i> (Little Fox Chinese, 2016)	1'
你好吗? <i>Nihao ma?</i> En aquesta sessió es comencen a introduir noves expressions tant per la pregunta, p.e. 你怎么样? (<i>Nǐ zěnmeyàng?</i>), com per a la resposta, p.e. 不好 (<i>Bù hǎo</i>).	3'
Cançó dels dies de la setmana (Free Music 自由音樂, 2012) Joc: <i>What day is it?</i> (veure l'apartat 3.2.2). S'utilitzen només preguntes relacionades amb els dies de la setmana.	8'
Conte: 好饿的毛毛虫. En aquesta sessió el professor llegeix el conte i deixa temps entre frase i frase perquè les repeteixin els alumnes.	8-9'
Repàs de vocabulari. El professor utilitza targetes amb imatges de les peces de fruita i menjar que surten al conte i pregunta als alumnes de quina peça es tracta, tenint present de fer participar a tothom. Es practica l'estructura P: 这个水果的名字叫什么? (<i>Zhège shuǐguǒ de míngzì jiào shénme?</i>) R: 这个水果的名字叫苹果。 (<i>Zhège shuǐguǒ de míngzì jiào píngguǒ.</i>)	5'
Pràctica d'escriptura. Es proporciona la segona fitxa per practicar l'escriptura de caràcters.	10'
Anàlisi dels caràcters. El professor fa preguntes sobre les parts dels caràcters de la fitxa: quina n'és l'arrel, què vol dir cada part, etc. Pot escriure el caràcter a la pissarra i fer sortir un voluntari a indicar les respostes.	6-7'
El professor utilitza les targetes de vocabulari per preguntar als alumnes un per un si els agrada o no l'aliment en qüestió. La conversa serà: P: 你喜不喜欢李子? (<i>Nǐ xǐ bù xǐhuān lǐzǐ?</i>) R: 喜欢。 / 不喜欢, 我比较喜欢草莓。 (<i>Xǐhuān. / Bù xǐhuān, wǒ bǐjiào xǐhuān cǎoméi.</i>) Es pot fer una segona ronda, en què els alumnes es pregunten entre ells.	5'
Fitxa 3. Frases de la història on hi manca una paraula que els alumnes han de completar.	5'
Joc: <i>Concentration</i> (veure l'apartat 3.2.3)	8-10'
再见歌 <i>Zaijian ge</i> (C-Lingo 书语堂, 2019)	1'

UNITAT DIDÀCTICA 3	
Activitat	Duració aproximada
你好歌 <i>Nihao ge</i> (Little Fox Chinese, 2016)	1'
你好吗? <i>Nihao ma?</i> S'introdueixen noves expressions sense deixar d'utilitzar les de les unitats anteriors.	3'
Es repassen els mesos de l'any en veu alta. Cançó dels mesos de l'any (Vivian Ge, 2014) Joc: <i>What day is it?</i> (veure l'apartat 3.2.2). S'utilitzen només preguntes relacionades amb els mesos de l'any.	10'
Conte: 好饿的毛毛虫. Professor i alumnes expliquen el conte a la vegada.	7-8'
Repàs de vocabulari. El professor utilitza targetes amb imatges de les peces de fruita i menjar que surten al conte i pregunta als alumnes de quina peça es tracta, tenint present de fer participar a tothom. Es practica l'estructura P: 这个叫什么? (<i>Zhège jiào shénme?</i>) R: 这个叫巧克力蛋糕。(<i>Zhège jiào qiǎokèlì dàngāo.</i>)	5'
Pràctica d'escriptura. Es proporciona la tercera fitxa per practicar l'escriptura de caràcters.	10'
Anàlisi dels caràcters. El professor fa preguntes sobre les parts dels caràcters de la fitxa: quina n'és l'arrel, què vol dir cada part, etc. Pot escriure el caràcter a la pissarra i fer sortir un voluntari a indicar les respostes.	6-7'
Per aquesta sessió, el professor porta a classe peces de menjar com les que surten al conte (reals o de joguina). El professor les col·loca a sobre la taula i procedeix a preguntar als alumnes de quina peça es tracta fent servir les tres estructures diferents que s'han practicat durant el repàs de vocabulari. Es pot tractar l'activitat com a joc en què les preguntes es fan cada cop més ràpid i els alumnes han de contestar amb l'estructura i la pronunciació correctes per obtenir un punt.	6-7'
Joc: <i>Restoring Sentences</i> (veure l'apartat 2.3.4)	10'
再见歌 <i>Zaijian ge</i> (C-Lingo 书语堂, 2019)	1'

UNITAT DIDÀCTICA 4	
Activitat	Duració aproximada
你好歌 <i>Nihao ge</i> (Little Fox Chinese, 2016)	1'
你好吗? <i>Nihao ma?</i> El professor pregunta als alumnes com estan amb preguntes diferents, i els alumnes responen utilitzant l'expressió més adequada, que hauran après en les unitats didàctiques anteriors.	3'
Cançó dels dies de la setmana (Free Music 自由音樂, 2012) Joc: <i>What day is it?</i> (veure l'apartat 3.2.2). En aquesta sessió es barregen preguntes sobre els dies de la setmana i sobre els mesos de l'any.	7'
Conte: 好饿的毛毛虫. Es separa els alumnes per parelles o en petits grups i expliquen un tros del conte per torns, ja sigui una pàgina per grup o més d'una.	7-8'
Repàs de vocabulari. El professor utilitza targetes amb imatges de les peces de fruita i menjar que surten al conte i pregunta als alumnes de quina peça es tracta, tenint present de fer participar a tothom. En aquesta sessió el professor fa servir les tres estructures introduïdes en les unitats didàctiques anteriors de manera aleatòria.	5'
Pràctica d'escriptura. Es proporciona la quarta fitxa per practicar l'escriptura de caràcters.	10'
Anàlisi dels caràcters. El professor fa preguntes sobre les parts dels caràcters de la fitxa: quina n'és l'arrel, què vol dir cada part, etc. Pot escriure el caràcter a la pissarra i fer sortir un voluntari a indicar les respostes.	6-7'
Joc: <i>Asking for cards</i> (veure l'apartat 2.3.5). El joc de cartes tindrà imatges o caràcters relacionats amb el vocabulari de la història.	10'
Joc: <i>Television Game Shows</i> (veure l'apartat 2.3.6). El professor fa preguntes relacionades amb el conte, els dies de la setmana o els mesos de l'any, que són els tres grans grups de vocabulari treballat durant aquest paquet d'unitats didàctiques.	10'
再见歌 <i>Zaijian ge</i> (C-Lingo 书语堂, 2019)	1'

Aquest paquet d'unitats didàctiques està pensat per ser un model a seguir durant tot el curs acadèmic. Proposem que es busqui sempre una línia argumental per un nombre curt de sessions, ja sigui de quatre o més, en què s'aprofundeixi en un o dos temes i que es proporcionin moltes activitats diferents per tractar cada tema un gran nombre de vegades des de punts de vista diferent. D'aquesta manera, es dona als alumnes un ventall de contextos i possibilitats per utilitzar el llenguatge. A més, hem donat èmfasi en introduir diferents estructures per comunicar el mateix missatge i així fugir de la simplicitat en l'ensenyament de

la llengua (veure l'apartat 2.2). L'última unitat didàctica culmina en un joc en què es barregen tots els coneixements apresos durant les últimes sessions, a tall de pràctica o repàs general.

En un possible curs acadèmic, és bo encadenar paquets d'unitats didàctiques en què el contingut après en un, es pugui utilitzar i aprofundir en el següent. En el nostre cas, per exemple, hem fet una proposta per un nivell molt bàsic, gairebé inicial, en què hem presentat els dies de la setmana i els mesos de l'any. En un possible paquet posterior, es podria continuar fent servir la rutina del calendari, però utilitzant llavors dates concretes, com ara els dies d'aniversari. D'aquesta manera es va incrementant el vocabulari i la capacitat dels alumnes de comunicar-se en una temàtica en concret.

Depenent de la metodologia de cada escola, es pot incloure una sessió final en què s'avalua els alumnes. Aquesta sessió es pot incloure al final de dos paquets d'unitats, per exemple.

Quant a les fitxes de pràctica de cal·ligrafia, proposem quelcom similar a la *Figura 3*. Hem trobat molt convenient que les fitxes siguin similars a les que s'utilitzaven a la classe que vam observar (apartat 3.1). Els alumnes repeteixen només tres vegades cada caràcter, fixant-se molt bé en l'ordre dels traços. És important que aquesta part de la sessió no comporti una estona gaire llarga, per tal que els nens no perdin la concentració. Tanmateix, és un repàs necessari que ha de formar part de la rutina diària i no s'ha de saltar per falta de temps, ja que és necessari que es mantingui una pràctica constant de l'escriptura dels caràcters xinesos.

Es tracta d'un seguit de fitxes en què es presenten els nous caràcters provinents de la història. En total són 15 peces noves, i a cada unitat didàctica se'n presenten tres o quatre. El vocabulari meta és el següent:

苹果	<i>Píngguǒ</i>
梨子	<i>Lízi</i>
李子	<i>Lǐzi</i>
草莓	<i>Cǎoméi</i>
橘子	<i>Júzi</i>
巧克力蛋糕	<i>Qiǎokèlì dāngāo</i>
冰淇淋甜筒	<i>Bīngqílín tián tǒng</i>
小黄瓜	<i>Xiǎo huángguā</i>
乳酪	<i>Rǔlào</i>
火腿	<i>Huǒtuǐ</i>
棒棒糖	<i>Bàng bàng táng</i>
樱桃派	<i>Yīngtáo pài</i>
香肠	<i>Xiāngcháng</i>
杯子蛋糕	<i>Bēizi dāngāo</i>
西瓜	<i>Xīguā</i>

4.2. Activitats

A continuació aprofundim en la descripció de les activitats que conformen les unitats didàctiques.

En una situació ideal, l'aula serà prou gran per contenir una taula gran on tots els alumnes i el professor hi puguin seure al voltant o diverses taules, a més a més d'un espai lliure de mobiliari prou gran perquè s'hi puguin fer les activitats més dinàmiques. A més, hi ha d'haver una pissarra i accés a un ordinador o equip de música.

Per les activitats que comporten cantar una cançó, malgrat que els recursos que hem trobat són vídeos en línia, considerem més oportú fer-ne servir només el so i, a mesura que avancen les sessions, deixar d'utilitzar la música, ja que els nens ja seran capaços de cantar-la sense l'ajuda auditiva.

Cal fer una especial referència a la diversitat de continguts de les activitats. Sovint les cançons o jocs no tractaran específicament el mateix vocabulari que al conte. Això és perquè les classes no estiguin limitades únicament al material que pot proporcionar el conte, sinó que incloguin un aprenentatge divertit, espontani i natural, el més similar possible a l'aprenentatge natural d'una llengua nativa.

4.2.1. 你好歌 (*Little Fox Chinese*, 2016)

És la primera activitat de cada unitat didàctica. Serveix per començar la sessió d'una manera divertida i fent moure els nens. Cada vers de la cançó té una petita acció que l'acompanya. Alumnes i professor estan drets en l'espai lliure de mobiliari.

Vers en xinès	Pinyin	Acció
你好! 你好!	Nǐ hǎo! Nǐ hǎo!	Saludar els companys amb la mà.
你好吗?	Nǐ hǎo ma?	Palmells de la mà cap amunt en senyal de pregunta.
早上好! 早上好!	Zǎoshang hǎo! Zǎoshang hǎo!	Ajuntar dits polze i anular fent un cercle i estirar la resta de dits.

你好! 你好!	Nǐ hǎo! Nǐ hǎo!	Saludar els companys amb la mà.
你好吗?	Nǐ hǎo ma?	Palmells de la mà cap amunt en senyal de pregunta.
晚上好! 晚上好!	Wǎnshang hǎo! Wǎnshang hǎo!	Ajuntar dits polze i anular fent un cercle i estirar la resta de dits.

4.2.2. 你好吗?

Aquesta activitat també forma part de la rutina diària. El professor manté una petita conversa amb cada alumne, en què els pregunta com estan i ells responen en concordança. És una conversa que es pot anar complicant a mesura que passen les sessions. Durant la primera sessió preguntarem només 你好吗? (Nǐ hǎo ma?) ‘com estàs?’ però en una altra sessió es pot introduir 你怎么样? (Nǐ zěnmē yàng?), i a poc a poc introduir diferents maneres de preguntar i respondre en aquesta situació.

Les converses poden seguir el següent format:

Xinès	Pinyin
你好吗?	Nǐ hǎo ma?
我很好。你呢?	Wǒ hěn hǎo. Nǐ ne?
我也很好, 谢谢。	Wǒ yě hěn hǎo, xièxiè.
你怎么样?	Nǐ zěnmē yàng?
一般, 你呢?	Yībān, nǐ ne?
谢谢, 我很好。	Xièxiè, wǒ hěn hǎo.
最近怎么样?	Zuìjìn zěnmē yàng?
不好。你呢?	Bù hǎo. Nǐ ne?
我很好, 谢谢。	Wǒ hěn hǎo, xièxiè.

4.2.3. 星期歌 (*Free Music* 自由音樂, 2012)

Aquesta cançó es presenta cap al principi de la sessió, dins la rutina de calendari. Es tracta d'una activitat que incorpora els dies de la setmana i que els nens trobaran divertida pel fet que parla d'un mico. La cançó es pot cantar amb l'ajuda gràfica de targetes, una per a cada dia de la setmana, on s'hi vegi el mico fent l'acció que es canta. Així, es proporciona als nens una ajuda gràfica per entendre amb encara més profunditat la lletra de la cançó. Aquesta ajuda es pot eliminar un cop els nens ja coneuguin la lletra i els gestos.

Vers en xinès	Pinyin	Acció
星期一，猴子穿新衣	<i>Xīngqī yī, hóuzi chuān xīn yī</i>	Indicar 1 amb un dit i fer veure que ens posem una jaqueta.
星期二，猴子肚子饿	<i>Xīngqī'èr, hóuzi dùzi è</i>	Indicar 2 amb dos dits i fregar-nos la panxa.
星期三，猴子去爬山	<i>Xīngqīsān, hóuzi qù páshān</i>	Indicar 3 amb tres dits i caminar al lloc movent cames i braços.
星期四，猴子逛夜市	<i>Xīngqīsì, hóuzi guàng yèshì</i>	Indicar 4 amb quatre dits i fer veure que ens acostem uns bastonets a la boca per menjar.
星期五，猴子去跳舞	<i>Xīngqīwǔ, hóuzi qù tiàowǔ</i>	Indicar 5 amb cinc dits i ballar.
星期六，猴子公园溜	<i>Xīngqīliù, hóu zi gōngyuán liū</i>	Indicar 6 amb sis dits i posar les mans darrera la nuca fent veure que ens estirem al parc.
星期天，猴子乐翻天	<i>Xīngqītiān, hóu zi yuè fāntiān</i>	Indicar 7 amb set dits i estirar els braços amunt i saltar al lloc.
一，二，三，四，五，六，天	<i>Yī, èr, sān, sì, wǔ, liù, tiān</i>	Indicar cada número amb els dits i l'últim estirar els

		braços amunt i abaixar-los cap als costats.
我爱星期天	<i>Wǒ ài xīngqītiān</i>	Estirar els braços amunt.

4.2.4. 月份歌 (*Vivian Ge, 2014*)

La cançó dels mesos de l'any és simple i no va més enllà de repassar els mesos de l'any. Professor i alumnes estan drets i segueixen les accions indicades a la taula següent.

Vers en xinès		Pinyin	Acció
一年有几个月？	x3	<i>Yī nián yǒu jǐ gè yuè?</i>	Palmells de la mà cap amunt en senyal de pregunta.
请你告诉我		<i>Qǐng nǐ gàosù wǒ</i>	Assenyalar un company i després assenyalar-se a un mateix.
请你告诉我		<i>Qǐng nǐ gàosù wǒ</i>	Ídem.
一月，二月，三月，四月，五月，六月，七月，八月，九月，十月，十一月，十二月		<i>Yī yuè, èr yuè, sān yuè, sì yuè, wǔ yuè, liù yuè, qī yuè, bā yuè, jiǔ yuè, shí yuè, shíyī yuè, shí'èr yuè</i>	Indicar cada número (mes) amb el nombre de dits corresponents. Novembre i desembre s'indiquen amb un i dos dits (onze i dotze).
没有十三月		<i>Méiyǒu shísān yuè</i>	Fer que no amb els dits índex.

4.2.5. 再见歌 (C-Lingo 书语堂, 2019)

La cançó de comiat no té cap càrrega lectiva més enllà d'una oportunitat més de parlar en xinès. Es tracta d'un element dins la rutina diària per acabar la sessió.

Vers en xinès	Pinyin	Acció
再见，再见，再见	<i>Zàijiàn, zàijiàn, zàijiàn</i>	Saludar amb la mà als altres companys.
下周见，下周见	<i>Xià zhōu jiàn, xià zhōu jiàn</i>	Dibuixar un semicercle amb els dits índex des del pit i cap enfora.
再见，再见，再见	<i>Zàijiàn, zàijiàn, zàijiàn</i>	Saludar amb la mà als altres companys.
下周见	<i>Xià zhōu jiàn</i>	Dibuixar un semicercle amb els dits índex des del pit i cap enfora.

5. Conclusions

Hem començat aquest treball fent un repàs de les teories pedagògiques més importants de l'últim segle i que han perfilat el concepte de pedagogia infantil que coneixem avui en dia. Hem vist també que l'ensenyament d'una L2 dirigit a infants té unes característiques pròpies, molt diferents a les necessitats d'una classe per adolescents o per adults. Aquests dos apartats ens han servit com a primer pilar per estructurar la part pràctica del treball.

El segon pilar fonamental del treball el conformen les metodologies que hem analitzat. En primer lloc, la sessió observada de l'acadèmia alemanya *Akademie für Chinesisch-Deutsche Kultur und Bildung Deutschland* ens ha servit per reconèixer quines pautes es poden seguir, així com materials i altres tipus d'activitats. Hem vist com d'important és la figura del professor, ja que és la peça fonamental per guiar els alumnes en el seu aprenentatge. Encara que vulguem crear un procés d'aprenentatge centrat en l'alumne, és el professor qui guia l'alumne i n'optimitza la ZPD. En segon lloc, a partir del llibre *Let's Play Games in Chinese* hem esbrinat que el joc a l'aula pot ser molt efectiu si s'utilitza adequadament.

Les unitats didàctiques presentades en la segona part del treball són fruit de l'estudi dels dos pilars que conformen la part teòrica. Hem tingut molt en compte que es tracta de classes dirigides a nens d'entre sis i deu anys i, per tant, s'ha de donar un ritme adequat a la sessió: ni massa lent ni massa ràpid. El primer, perquè no volem perdre la motivació de l'alumne. Ho aconseguim amb activitats que no duren més de deu minuts i evitem que hi hagi un alt contingut de còpia de caràcters. Per compensar-ho, en moltes de les activitats s'han de llegir o escriure caràcters de manera dinàmica i fins i tot per equips. Tampoc volem, però, que les classes tinguin un ritme molt ràpid, si bé no hi hauria temps de consolidar els continguts.

L'ús del conte per nens *L'eruga goluda* d'Eric Carle com a línia argumental del programa didàctic ens proveeix un gran nombre de possibilitats pel què fa al contingut visual. Hem utilitzat les imatges del conte per crear material didàctic com ara targetes per repassar el vocabulari, o cartes per introduir el vocabulari al joc a l'aula.

Les unitats estan basades en una rutina diària, en què es repeteix una estructura per a cada sessió, tot variant-ne més o menys els elements. Així doncs, hi ha activitats que no varien al llarg de les unitats, com ara les cançons d'inici i final de sessió, i d'altres que es fan a cada sessió però amb variants, per exemple l'explicació del conte.

En última instància, hem volgut crear un sistema de classes d'ensenyament del xinès que motivin a l'alumnat més jove a través del moviment, el joc en equip i objectius assolibles a curt termini i que, a la vegada, aprenguin la llengua de manera efectiva per a poder-se comunicar en un gran ventall de contextos. No obstant, som conscients que es tracta d'un treball introductori i que és necessari fer recerca addicional. Cal posar les unitats didàctiques en pràctica en una classe real per conèixer si son realment efectives en el context escollit.

6. Bibliografia consultada

Monografia

- Berk, Laura (2005). *Child Development*. Chicago: Illinois State University.
- Cameron, Lynne (2001). *Teaching Languages to Young Learners*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Carle, Eric (1994). *The Very Hungry Caterpillar*. Philomel Books.
- Carle, Eric (2007). *L'erugeta goluda*. Kokinos.
- Carle, Eric (2008). *Hao E de Maomao Chong* (好饿的毛毛虫). Tomorrow Publishing House.
- Chin Ko, Chuñ Chuñ (2005). *Modelos experimentales de enseñanza y aprendizaje del chino como lengua extranjera a través de tareas y planteamientos competenciales*. Barcelona: Universitat Pompeu Fabra.
- Donaldson, Margaret (1987). *Children's Minds*. Fontana Press
- Li, Hui (2014). *Teaching Chinese Literacy in the Early Years: Psychology, Pedagogy and Practice*. Routledge.
- Li, Yuling (2015). *Aprende chino con juegos*. Obra pròpia.
- López Calvo, Francisco Javier; Zhao, Baoyan (2013). *Guía esencial de la lengua china: claves prácticas para su aprendizaje*. Adeli Ediciones.
- Pinter, Annamaria (2006). *Teaching Young Language Learners*. Oxford: Oxford University Press.
- Serra Nicolàs, Alba (2015). *Panoràmica dels materials infantils per aprendre xinès a Espanya*. Barcelona: Universitat Autònoma de Barcelona.
- Shen, Helen H.; Everson, Michael E. (2010). *Research Among Learners of Chinese as a Foreign Language*. Hawaii: University of Hawaii at Manoa
- Wang, ShuangShuang 王双双(2014), 中文课本第一册 *Chinese Textbook. Volume 1*. Pequín: Peking University Press
- Yao, Tao-chung i McGinnis Scott (2002). *Let's Play Games in Chinese*. Cheng & Tsui Company.
- Zhiqun Xing, Janet (2006). *Teaching and learning chinese as a foreign language: a pedagogical grammar*. Hong Kong: Hong Kong University Press

Article de revista acadèmica

- Tao, Hongyin (2005). «*The Gap Between Natural Speech and Spoken Chinese Teaching Material: Discourse Perspectives on Chinese Pedagogy*. » *Journal of the Chinese Language Teachers Association* 40:2, 38-41.

Pàgina web

Generalitat de Catalunya, Departament d'Ensenyament (2015). *Competències bàsiques en l'àmbit lingüístic. Llengües estrangeres*.

< <http://ensenyament.gencat.cat/ca/departament/publicacions/colleccions/competencies-basiques/primaria/ambit-linguistic-lleng-estr/> > [consultat: 3 de juny 2019]

Clemente, Sara (2018). *Errores lingüísticos más frecuentes en los niños de 3 a 6 años* [en línia]. La mente es maravillosa [consultat: 20 juliol 2019] Disponible a internet:

<<https://lamenteesmaravillosa.com/errores-linguisticos-mas-frecuentes-en-los-ninos-de-3-a-6-anos>>

Material audiovisual de Youtube

Anny Yuli Shih (2016). "The Very Hungry Caterpillar in Chinese 好饿的毛毛虫".

< <https://www.youtube.com/watch?v=tT9wnGRvQZc> > [consultat: 3 de juny 2019]

C-Lingo 书语堂 (2019). "Bye bye! See you next week! Chinese nursery song. 再见歌".

<<https://www.youtube.com/watch?v=jIPg01cGMMc>> [consultat: 3 de juny 2019]

Free Music 自由音樂 (2012). "Changyou tonghua-xingqi ge-zhu keke (ziyou yinyue wang-ling gan yinyue zhizuo" [唱遊童話-星期歌-朱可可(自由音樂網-零感音樂製作)] [Cançons de contes de fades – Cançó dels dies de la setmana – Zhu Keke (Xarxa de música gratuïta-Produccions musicals Sense Sentit)].

<<https://www.youtube.com/watch?v=nA4CUAOmtkA>> [consultat: 3 de juny 2019]

Little Fox Chinese – Stories & Songs for Learners (2016). "Hello Song (你好歌)".

<https://www.youtube.com/watch?v=m_rDIzj6DRE> [consultat: 3 de juny 2019]

Vivian Ge (2014). "Yuefen Ge"(月份歌) [Cançó dels mesos de l'any].

<<https://www.youtube.com/watch?v=d2gUFlwxUfl>> [consultat: 3 de juny 2019]